

Onze Dantereis.

In 2015 hebben we samen met andere Danteleden de reis naar Turijn, de meren van Noord-Italië en de Centovalli spoorweg gemaakt.

Als bestuursleden hebben Marlies en ik Thei Salden op een later tijdstip mogen assisteren bij de organisatie van deze reis.

Twee andere bestuursleden, onze veel te vroeg overleden voorzitter Piet Meessen en Roel Schaeps hebben samen voor een mooi boekje gezorgd, waarin de reis van dag tot dag wordt besproken.

Voor de reserveringen van hotels, lunches en diners in Italië heeft Thei

Tour Operator L'Altra Italia van Nicola Mercati uit Ivrea in de arm genomen.

De dag van vertrek moeten we ons om 4 uur 's ochtend melden bij het Trevianum, vanwaar de bus ons naar de luchthaven Düsseldorf brengt.

Om 6.40 uur vertrekt ons vliegtuig naar Milaan Malpensa, waar we rond 8 uur aankomen.

De touringcar die ons naar Turijn zal vervoeren, staat al klaar. Snel de koffers in de bagageruimte en hupsakee richting Turijn.

Aangekomen in Turijn zoekt de chauffeur een geschikte stopplaats in de buurt van het centraal station Porta Nuova, waar wij de bus kunnen verlaten.

Voor ons is het de eerste keer dat we kennis maken met deze indrukwekkende stad.

Op ons gemak lopend naar restaurant "Il Vicolo", waar we de lunch zullen gebruiken, kunnen we onderweg al ervaren wat Turijn ons deze twee dagen te bieden heeft.

Niet alleen de lunch maar eveneens de mooie ambiance van het restaurant en de vriendelijke bediening, zijn van grote klasse. Iedereen is vol lof over de lekkernijen die worden geserveerd.

Na deze copieuze lunch zijn we te voet naar het Piazza Castello gelopen. Dit plein is bezaaid met musea, theaters en cafés, het ene nog mooier en indrukwekkender dan het andere. Onderweg ernaartoe kun je al zien dat deze stad van grote allure is.

Na 1848 werd Piëmont het centrum van de Risorgimento, de beweging voor een verenigd Italië. Turijn, hoofdstad van Piëmont, werd daardoor van 1861 tot 1865 tevens hoofdstad van Italië.

Victor Emanuele II van Savoye werd de eerste koning van het verenigd Italië en onder leiding van de latere eerste minister graaf Cavour en de vrijheidsstrijder Garibaldi werd deze beweging een succes.

Als we aankomen bij de Duomo San Giovanni Battista om de beroemde lijkwade te gaan bekijken, zinkt ons de moed in de schoenen. Een drukte van jewelste en lange wachtrijen voor de kathedraal, doen ons besluiten om niet naar binnen te gaan.

Naderhand komen we er achter dat er meerdere lijkwades in Turijn ronddwalen.

In de sacristie van één van de vele kerken zie ik in een oogwenk nog een lijkwade hangen. Enkele geestelijken zijn bezig hun kazuifels aan te trekken voor een kerkdienst.

Ik grijp deze gelegenheid aan om snel naar binnen te glippen en een foto te maken. Net op tijd, want even later wordt mij de deur gewezen.

In Volpiano, niet ver buiten Turijn, hebben we twee nachten in hotel Vazzana doorgebracht, ontbijt en diner inbegrepen zoals ook bij de andere hotels.

Torino.

Diezelfde avond na het diner komt Nicola Mercati ons opzoeken en vraagt of alles naar wens is. Thei en ik kunnen zijn vraag met een volmondig ja beantwoorden. Gedurende de hele reis heeft hij elke dag telefonisch contact met ons opgenomen.

Dag 2 hebben we als eerste het Palazzo Madama bezocht. Oorspronkelijk werd dit stadspaleis bewoond door de heren van Savoye. Heden ten dagen is er het Museo Civico d'Arte Antica in gevestigd. In Turijn wordt het beschouwd als het mooiste paleis.

Palazzo Madama.

Vóór de lunch, die we in hetzelfde restaurant gebruikten als gisteren, willen we nog graag de Romeinse Porta Palatina bekijken. Als je dit machtige bouwwerk goed bekijkt, kom je tot de conclusie dat de Romeinen goede bouwmeesters waren. De Porta Palatina was het voornaamste gebouw van de in 28 v.Chr. gestichte stad Augusta Taurinorum. Het is overigens de enige overgebleven poort in Turijn.

Porta Palatina.

Omdat we nog tijd over hebben vóór de lunch, zijn we nog snel de Mole Antonelliana gaan bekijken.

Oorspronkelijk bedoeld als synagoge is er thans het Museo del Cinema in gevestigd. In eerste instantie had het gebouw een hoogte van 47 meter. Later is die verhoogd naar 113 meter en uiteindelijk werd het 167 meter hoog.

Mole Antonelliana

Na de lunch staat het bezoek aan de Basilica Superga en het Santuario della Consolata op het programma.

Superga ligt op 10 kilometer afstand van Turijn aan de overzijde van de Po. Hier ligt op een heuvel de Basilica met een klooster. Bovenop de heuvel heb je een schitterend uitzicht over Turijn. De kerk is er gekomen omdat koning Vittorio Amadeo II van Savoye in 1706 had beloofd dat hij een grote basiliek zou bouwen als zijn troepen onder leiding van Prins Eugen de Fransen zouden verslaan.

Het interieur van de basiliek is in barokstijl.

Naast de kerk is de ingang naar de praalgraven van de koningen van Savoye.

Deze heuvel werd in 1949 wereldnieuws door de Superga-vliegramp, waarbij bijna de gehele voetbalploeg van AC Torino omkwam.

Van het bezoek aan het Santuario della Consolata kan ik me weinig herinneren.

Het enige dat me is bijgebleven, is dat de kerk gewijd is aan Maria, van wie hier een beeld wordt bewaard dat wonderen zou verrichten.

Terug in het hotel pakken we na het diner onze koffers in. Morgen verlaten we Turijn en gaat de reis verder naar Tremezzo aan het Lago di Como.

Tremezzo ligt aan de westelijke oever van het Comomeer, tegenover het bekende plaatsje Bellagio. Dit gedeelte van het meer wordt ook wel de “Riviera della Tremezzina” genoemd.

Tremezzo stond sinds de 18^e eeuw bekend als een verplicht onderdeel van de “Grand Tour”.

Voor de voormalige Duitse bondskanselier Adenauer was het de favoriete vakantieplek.

Wij bezoeken er de beroemde *Villa Carlotta*, de belangrijkste bezienswaardigheid in Tremezzo.

Deze villa was oorspronkelijk in het bezit van de adellijke familie Clerici. In 1801 kocht de zakenman Gian Battista Sommariva de villa waarin hij zijn enorme collectie kunstwerken kwijt kon.

Buiten de fraaie 18^e -eeuwse villa tref je er een prachtige tuin van 70.000 vierkante meter aan met een grote botanische veelzijdigheid.

In de tweede helft van de 19^e eeuw kocht Prinses Marianne van Nassau de villa met tuin voor haar dochter Charlotte in verband met haar huwelijk met Geoge II van Saksen-Meiningen.

Het was deze George II die als natuurliefhebber de tuin verder heeft uitgewerkt tot het huidige park.

Villa Carlotta met tuin.

Hierna gaan we naar Ossuccio voor de lunch in restaurant “Osteria del Giuanin”. Na de lunch rijden we naar Cadenabbia, vanwaar we met de ferry naar Bellagio varen. Maar vooraf genieten we nog eerst van een lekkere cappuccino.

In Cadenabbia, een dorp van ongeveer 700 inwoners verwacht je geen villa's en prestigieuze hotels. Niets is echter minder waar.

Onder de vorsten die in Cadenabbia verbleven, bevonden zich koningin Victoria van Engeland, tsaar Nicolas II van Rusland, keizer Willem II van Duitsland en prins Principe Umberto van Savoye.

Een andere graag geziene gast was Konrad Adenauer, die hier vele vakanties doorbracht.

Ter ere van hem staat aan de oever van het meer een standbeeld.

Cadenabbia.

Dan is het tijd voor de overtocht naar Bellagio, een chique badplaats aan de Oostzijde van het Comomeer. Als we aanmeren, wacht er voor vier deelnemers van ons

gezelschap een leuke verrassing.

Twee ervan worden verwelkomd door hun dochter en haar man die niet ver hier vandaan wonen. Thei wist hiervan maar heeft zijn mond niet voorbij gepraat. De andere verrassing was bij hem bekend. Het waren hun Italiaanse vrienden uit Lecco. Bellagio is een aanrader. Niet alleen vanwege zijn mooie ligging, fijne wandelpaden en pittoreske winkeltjes maar zeker ook vanwege de tuinen van Villa Melzi. Hierin hebben wij samen met mijn zwager Wiel en zus Elly de nodige tijd doorgebracht tussen de vele rododendrons, azalea's, bamboebosjes en beeldhouwwerken.

Na een zeer geslaagde dag brengt de bus ons naar hotel Lario in Mezzegra waar we één nacht zullen verblijven .

Bellagio.

Dag vier gaan we naar de Zwitserse stad Locarno.

Amper in de bus begint het te regenen. Het geeft mij een heel andere gevoel dan bij het zonnige weer van de afgelopen dagen. Nu moeten we het onderweg naar Locarno doen met een regenachtige blik op het Lago Maggiore.

Hier aangekomen, hebben we nog ruimschoots de tijd om in een lunchroom te genieten van een kopje koffie met heerlijk gebak, alvorens we met de Cento Valli trein op weg gaan naar Domodossola .

In Sittard had ik voor de deelnemers aan deze reis een lezing gehouden over het ontstaan en het belang van deze spoorweg.

Op het gereserveerde tijdstip vertrekken we naar Domodossola.

Even later komt Thei met het idee om te vragen of ik, als treinliefhebber, naast de machinist mag zitten. Voordat ik wil zeggen dat dit niet nodig is, is hij al weg. Als hij terugkomt, zegt hij "sorry" het mag niet.

Ik laat niet merken dat ik het toch wel jammer en ook een gemiste kans vind om voor één keer naast een machinist te mogen zitten.

Maar dan komt de conducteur, richt zich tot mij, zegt "avanti "en neemt me mee naar de machinistencabine. Dit had ik in mijn stoutste dromen nooit verwacht om naast de machinist te mogen zitten op een van de mooiste spoorlijnen überhaupt.

Het bijna 60 kilometer lange smalspoor van de Centovalli lijn leidt over duizelingwekkend hoge viaducten, langs diepe kloven en bulderende watervallen, door lichte kastanje bossen, vruchtbare wijnstreken en scherpe bochten.

Vooraf bij dat laatste gieren de zenuwen door mijn lijf, omdat het lijkt alsof ik boven een ravijn hang.

Onderweg stopt de trein op alle tussengelegen stations.

Camedo is vanuit Locarno gezien het laatste Zwitserse station. Omgekeerd vanuit Italië het eerste Zwitserse station

De exploitatie van deze spoorweg is in handen van een Zwitsers-Italiaanse spoorwegbedrijf. Dit is onder andere zichtbaar op de treinstellen waarvan sommige als logo de Zwitserse vlag op

het front hebben en andere de Italiaanse vlag.

Na een kleine twee uur komen we aan in het Italiaanse Domodossola.

Gelukkig schijnt hier het zonnetje bij een lekkere temperatuur.

Domodossola heeft een klein maar goed geconserveerd middeleeuws centrum.

Middelpunt is de Duomo, die gewijd is aan de heiligen San Gervasio en San Protasio. Een prachtige kerk met mooie retabels achter het altaar.

Oud Domodossola.

Nu ik toch hier ben, maak ik van de gelegenheid gebruik om ook het reguliere station even binnen te lopen.

De bus brengt ons daarna naar een locatie buiten de stad waar we de lunch in restaurant "Agriturismo Prateria" gebruiken.

Het is een min of meer verbouwde schuur die als eenvoudige eetzaal is ingericht en voorzien is van kunststof stoelen. Onder de lunch zakt één van onze vakantiegangers door zo'n stoel, wat uiteraard tot grote hilariteit leidt. Gelukkig zonder ernstige gevolgen

De lunch zelf is prima. Voor elk wat wils.

Na de lunch gaat het richting Baveno waar we twee nachten zullen verblijven in hotel "Beau Rivage".

Verbania aan het Lago Maggiore is de volgende dag ons reisdoel.

De stad bestaat feitelijk pas sinds 1939 toen de plaatsen INTRA en PALLANZA werden samengevoegd. Verbania is sinds 1992 de hoofdstad van de provincie Verbano-Cusio-Ossola.

Wij bezoeken er de Villa Taranto in Pallanza met zijn mooie botanische tuin.

De grondlegger van deze tuin in 1931 was de Schot Neil McEacharn. De tuin, je kunt beter spreken van een park, heeft een prachtige collectie bomen en planten, verfraaid met beelden, terrassen, fontein en watervallen.

Een van onze deelnemers, Peter Kleuters van beroep bioloog, heeft ons gedurende de wandeling door het park uitvoerig uitleg gegeven over de aanwezige planten en bomen.

Eén van de tuinen rond Villa Taranto.

Villa Taranto in Verbania.

Dan gaat onze reis verder naar Stresa, een prachtig stadje aan het Lago Maggiore. Het kenmerkt zich door de vele vijfsterren hotels die er aan de boulevard te vinden zijn. Vanuit Stresa heb je een prachtig uitzicht op de Borromeïsche Eilanden.

In één van de betere hotels, ik meen me te herinneren dat het Hotel Regina Palace was, is Thei de garage binnengelopen om te kijken of zijn Bentley er nog staat!!

Gelukkig is dat het geval en zodoende kan hij zich nu weer volledig focussen op het wel en wee van de deelnemers aan deze tot nu toe prachtige reis.

De Borromeïsche Eilanden.

In Stresa gebruiken we de uitgebreide lunch in restaurant “Settimo Cielo” (de zevende hemel). Als we er arriveren, staat de hele keukenbrigade ons al op te wachten, inclusief de eigenaar. Het restaurant ligt buiten het stadje in de bergen van waaruit je een mooi uitzicht op het Lago Maggiore hebt.

Als afsluiter van de lunch komt de eigenaar met een (streek)taart binnen die hij zelf gaat garneren met het opschrift Dante Alighieri.

Vol ijver gaat hij aan de slag totdat de spuitzak het begeeft en de chocolade zich een weg zoekt op en naast de taart. De smaak was er echter niet minder om!

Alles bij elkaar weer een perfecte lunch!!

Terug in de stad maken we nog een wandeling door het centrum alvorens te vertrekken naar ons hotel Atlantic in Arona.

Arona is één van de grotere plaatsen gelegen aan de zuidkant van het Lago Maggiore.

's Morgens nemen we een kijkje op de markt waar van alles en nog wat te koop wordt aangeboden.

Hierna gaan we naar de grootste attractie van Arona, het kolossale standbeeld van San Carlo Borromeo op twee kilometer van de stad.

Het beeld van ruim 20 meter hoog uit 1698 is na het Vrijheidsbeeld in New York het tweede grootste beeld ter wereld dat men van binnen kan beklimmen. Vanuit het hoofd van het standbeeld heb je door de ogen, neus en mond een fantastisch uitzicht over Arona en het Lago Maggiore.

Ik kom niet hoger dan de ingang naar het beeld op een meter of vijf.

Hoogtevrees speelt mij parten en met bibberende benen ben ik blij weer grond onder mijn voeten te voelen.

Alleen de dappersten onder ons gaan dit avontuur aan en zwaaien vanuit de hoogte naar de bangeriken, die van het omhoog kijken pijn in hun nek krijgen.

Standbeeld van San Carlo Borromeo.

De lunch in restaurant “Antico Verbano” gebruiken wij in Meina, een plaatsje noordelijk van Arona.

Niet ver hier vandaan ligt ook het plaatsje Angera waar we vanmiddag de Rocca di Angera gaan bekijken.

Angera is bekend vanwege de enorme burcht Rocca di Angera, die vanaf een rotspunt de gehele omgeving domineert.

De Visconti's lieten de burcht bouwen op de resten van een oude Romeinse vesting. Later kwam de burcht in handen van de familie Borromeo, die nog steeds eigenaar is van het kasteel. Het oudste deel is de Torre Castellana, dat een prachtig uitzicht biedt op het Lago Maggiore.

In het kasteel is tevens een poppenmuseum, het Museo della Bambola is één van de belangrijkste in Europa met een indrukwekkende verzameling poppen, meubels en speelgoed.

Rocca di Angera.

Op de laatste dag van onze reis gaan we naar Saronno in de provincie Varese.

Saronno is bekend om de bitterkoekjes (amaretti) die er geproduceerd worden. Nog bekender en dan vooral in het buitenland is de likeur Amaretto di Saronno. Overigens is het al jaren geleden dat die likeur in deze stad werd geproduceerd.

In het kleine historische centrum bezoeken we het Santuario Beata Vergine dei Miracoli.

Deze kerk uit de laat 15^e eeuw is gebouwd in de stijl van Bramante. De gevel is er omstreeks 1600 aan toegevoegd.

Vooraf de 16^e -eeuwse fresco's aan de wanden en in de koepel geven de kerk een luisterrijke uitstraling.

Wandelend over een mooi breed zandplein omzoomd met bomen en hier en daar een monument, te vergelijken met een Hollandse Brink, komen we aan bij de bus die ons naar Tradate brengt voor de lunch in restaurant "Oro Rosso".

Saronno.

Santuario Beata Vergine dei Miracoli in

Met haar prachtig interieur.

Na de lunch rijden we verder naar Castiglione Olona.

In een mooie bosrijke omgeving bevinden zich de overblijfselen van wat eens een Romeins stadje is geweest. Alles ziet er goed verzorgd uit. Niet alleen het park maar ook de ruïnes.

Romeins park even buiten het stadje Castiglione Olona.

In het stadje zelf gaan we op zoek naar de kerk die luistert naar de naam *La Collegiata di Castiglione Olona*.

Als je de buitenkant van de kerk ziet, verwacht je dat de binnenkant er niet veel anders zal uitzien.

Niets is echter minder waar. Fresco's die tezamen met een statig interieur het geheel zo mooi maken.

La Collegiata di Castiglione Olona.

Naast de kerk ligt het klooster dat getransformeerd is tot een klein museum. Ook hier nemen we een kijkje en eveneens in de bijbehorende tuin.

Daarna lopen we op ons gemak naar het centrum van het stadje waar we aan de koffie en het bier gaan.

Op de afgesproken tijd zijn we bij de bus die ons rechtstreeks naar de luchthaven Milaan Malpensa brengt. Hier hebben we ruim de tijd om in de vertrekhal nog wat rond te wandelen en een hapje te eten. Onze vlucht naar Düsseldorf die om 21.10 uur stond gepland, heeft ondertussen een vertraging van méér dan een half uur opgelopen. Tegen kwart over tien gaan we eindelijk de lucht in om rond half twaalf in Düsseldorf te landen.

De buschauffeur die ons moet komen ophalen heeft, naar ik aanneem, af en toe gefoeterd vanwege deze toch wel grote vertraging.

Even na middernacht zetten we koers naar Sittard. Onderweg leest Peter Kleuters zijn beknopt reisverhaal voor, dat hij over de afgelopen dagen heeft geschreven. Na het voorlezen gaat hij samen met nog een medereiziger met de pet rond voor onze reisleader Thei Salden.

Maar wat schets mijn verbazing. Niet alleen Thei krijgt een royale fooi maar ook ik word verrast met een behoorlijk fooi.

Peter biedt dit aan namens alle deelnemers onder dankzegging voor een voortreffelijk georganiseerde reis.

Moe maar voldaan komen we in de vroege uurtjes in Sittard aan.

Onder het afscheid nemen praten we nog even na over deze fantastische reis.

Dit is de laatste reis geweest die onze vereniging heeft georganiseerd.

Maar wie weet, komt er te zijner tijd nog een vervolg op.

Nic Wolffs.

Bron: Eigen ervaring en Wikipedia.